

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.552 van 8 mei 1996
in de zaak A. 65.596/IV-15.351.**

In zake : Roger VAN GOSSEM,
wonende te ZONHOVEN,
Boomsteeg 57

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Roger VAN GOSSEM op 15 september 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing "waarbij 'aan zijn aanvragen voor benoeming geen gunstig gevolg kon worden gegeven wegens ... geen 10 kandidaturen'";

Gelet op het arrest nr. 56.735 van 6 december 1995 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemde beslissing;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 april 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker heeft sedert 9 september 1977 tijdelijke aanstellingen gekregen als leraar lager secundair onderwijs, technische vakken en beroepspraktijk in het Rijks-, later Gemeenschapsonderwijs. Hij heeft die aanstellingen gekregen zonder over het vereiste bekwaamheidsbewijs te beschikken.

1.2. Bij koninklijk besluit van 15 maart 1982 wordt hem vrijstelling van het vereiste bekwaamheidsbewijs verleend met het oog op de toelating, vanaf 1 september 1982, tot de stage in bovengenoemd ambt.

1.3. Krachtens artikel 92 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, hierna te noemen het rechtspositiedecreet, hebben tot en met het schooljaar 2000-2001 de personeelsleden die in de periode van 1 januari 1976 tot en met 30 juni 1990 in het gemeenschapsonderwijs 10 kandidaturen voor een tijdelijke aanstelling hebben ingediend, voorrang voor

een vaste benoeming op de personeelsleden die die voorwaarden niet vervullen.

Dat artikel 92 wordt bij artikel 41 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI in dier voege gewijzigd dat alleen in aanmerking worden genomen de kandidaturen ingediend "conform de ter zake geldende reglementering van toepassing op het ogenblik van de indiening".

Het wordt tussen partijen niet betwist dat aan die omschrijving alleen die kandidaturen beantwoorden welke zijn ingediend door kandidaten in het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

De personeelsleden die op het genot van artikel 92 aanspraak kunnen maken staan bekend als de "supertijdelijken".

1.4. Met een brief van 6 december 1993 vraagt verzoeker de verwerende partij zijn aantal kandidaturen derwijze te herzien dat hij tot de categorie der supertijdelijken behoort.

Uit die brief ontspringen zich een reeks contacten tussen verzoeker, zijn schooldirecteur en zijn vakbond enerzijds, de verwerende partij anderzijds over verzoekers wens als supertijdelijke beschouwd te worden. De verwerende partij neemt hierbij het standpunt in dat verzoeker slechts op 9 kandidaturen aanspraak kan maken omdat vanwege het sub 1.2. vermelde koninklijk besluit van 15 maart 1982 de door verzoeker ingediende kandidaturen pas vanaf 1 september 1982 in aanmerking genomen kunnen worden.

1.5. Verzoeker doet een aanvraag voor vaste benoeming met ingang van 1 juli 1994, zich beroepend op artikel 92 van het rechtspositiedecreet. Maar hem wordt gemeld dat zijn aanvraag "statutair niet voldoet".

1.6. Op 21 april 1995 doet verzoeker opnieuw een aanvraag om vaste benoeming als "supertijdelijke".

1.7. Met een brief van 19 juli 1995 antwoordt de verwerende partij hem dat zijn aanvragen -verzoeker had diverse betrekkingen aangewezen- worden afgewezen "wegens geen 10 kandidaturen".

In die brief leest verzoeker de door hem aangevochten beslissing.

2. Overwegende dat de verwerende partij de vordering om diverse redenen onontvankelijk acht;

2.1. Overwegende dat een eerste reden die zij opgeeft is dat "uit het verzoekschrift niet duidelijk (blijkt) welke beslissing verzoeker nu eigenlijk aanvecht";

2.1.1. Overwegende dat verzoeker de door hem bestreden beslissing plaatst in de "bijlage 1" van zijn verzoekschrift; dat die bijlage 1 de sub 1.7. gerelateerde brief van 19 juli 1995 is; dat in die brief Bestuursdirecteur Godelieve COOMAN van de Argo "voor de voorzitter" verzoeker meedeelt "dat aan de aanvragen voor de volgende betrekkingen geen gunstig gevolg kon worden gegeven wegens de bijvermelde reden"; dat de brief dan de betrekkingen opsomt welke verzoeker in volgorde van voorkeur in zijn aanvraag om vaste benoeming heeft opgegeven; dat de brief bij iedere betrekking telkens opnieuw vermeldt "Afgewezen wegens geen 10 kandidaturen"; dat de brief eindigt met de volgende tekst : "Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 24/3/1994 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, kan U binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van dit bericht een verzoekschrift tot vernietiging en/of een vordering tot schorsing indienen bij de Raad van State"; dat deze tekst moeilijk anders begrepen kan worden dan in die zin dat, als verzoeker zich tot de Raad van State wil wenden, hij dat moet doen tegen de hem in de brief meegedeelde afwijzingen van zijn aanvragen om vaste benoeming; dat de verwerende

partij slecht geplaatst is om, als verzoeker dat dan doet, hem te verwijten dat hij niet duidelijk maakt wat hij aanvecht; dat het voor de verwerende partij duidelijk moet zijn dat als de Raad verzoekers vordering toewijst, het voor haar, die in het bezit is van de desbetreffende dossiers, zaak zal zijn uit te zoeken of een betrekking bij wege van vaste benoeming aan verzoeker toegewezen moet worden en zo ja welke betrekking;

2.2. Overwegende dat volgens een tweede exceptie van de verwerende partij de vordering *ratione temporis* niet ontvankelijk is; dat zij meent dat verzoeker had moeten opkomen tegen het koninklijk besluit van 15 maart 1982 dat hem vanaf 1 september 1982 vrijstelling van het vereiste bekwaamheidsbewijs verleent : het is immers ingevolge dat koninklijk besluit dat de eerste kandidatuur die voor verzoeker in aanmerking kan worden genomen die is ingediend voor het schooljaar 1982-1983, waardoor het totaal van zijn in aanmerking komende kandidaturen 9 is en niet de vereiste 10;

2.2.1. Overwegende dat in de zaak die heeft geleid tot het arrest nr. 36.431, PEETERS, van 12 februari 1991, een soortgelijk koninklijk besluit als dat van 15 maart 1982 werd bestreden; dat de Raad over dat koninklijk besluit geoordeeld heeft als volgt :

"Overwegende dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat de rechtspositieregeling van het personeel van het rijksonderwijs een besluit als het bestredene niet kent; dat in die rechtspositieregeling immers geen plaats is voor een koninklijk besluit waarbij met het oog op de toelating tot de stage vrijstelling van het vereiste bekwaamheidsbewijs wordt verleend; dat dit blijkt uit wat volgt;

Overwegende dat krachtens artikel 20 van het statutaire koninklijk besluit van 22 maart 1969 de Minister 'in afwijking van artikel 18' een kandidaat die niet in het bezit is van het vereiste bekwaamheidsbewijs tijdelijk kan aanstellen bij gebreke van kandidaten die wel dat bekwaamheidsbewijs bezitten; dat blijkens artikel 41 van hetzelfde besluit het de

Minister is die de toelatingen tot de stage verleent; dat krachtens artikel 33, 6°, van hetzelfde besluit niemand tot de stage kan worden toegelaten tenzij hij houder is van het vereiste bekwaamheidsbewijs of tenzij hij 'drie opeenvolgende afwijkingen, zoals bedoeld in artikel 20, genoten heeft'; dat uit de samenlezing van de geciteerde artikelen volgt dat aanspraak op toelating tot de stage door de Minister kan maken degene die, met toepassing van artikel 20, drie opeenvolgende keren door de Minister tijdelijk is aangesteld zonder dat hij het vereiste bekwaamheidsbewijs bezat; dat hij om die aanspraak te kunnen doen gelden dus geen koninklijk besluit van node heeft dat hem met het oog op zijn toelating tot de stage vrijstelling van het vereiste bekwaamheidsbewijs verleent; dat hij met het oog op zijn toelating tot de stage die vrijstelling immers heeft verkregen door zijn driedubbele aanstelling door de Minister ex artikel 20";

Overwegende dat voor de onderhavige zaak de Raad de opvatting verwoord in zijn arrest nr. 36.431 bijvalt;

Overwegende dat het wel zo is dat in de zaak die tot het arrest nr. 36.431 heeft geleid, de verzoeker van het hem betreffende koninklijk besluit de vernietiging heeft gevorderd en dat verzoeker in de huidige zaak met betrekking tot het hem betreffende koninklijk besluit dat niet heeft gedaan; dat echter in zijn arrest nr. 36.431 de Raad, na het bestreden koninklijk besluit "rechtens overbodig" te hebben genoemd, heeft overwogen "dat het niettemin met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer vernietigd dient te worden"; dat de Raad zodoende te kennen heeft gegeven dat om aan het besluit iedere rechtskracht te ontfangen, een formele vernietiging niet noodzakelijk was; dat ook die opvatting voor de onderhavige zaak kan worden bijgevalen;

Overwegende dat de exceptie wordt afgewezen;

2.3. Overwegende dat om nog een andere reden de verwerende partij de vordering laattijdig acht : reeds

door een schrijven van 22 februari 1988 van het departement van onderwijs wist verzoeker dat zijn kandidaturen eerst vanaf het schooljaar 1982-1983 in aanmerking werden genomen; verzoeker heeft daartegen niet gereageerd, ook de daaropvolgende jaren niet;

2.3.1. Overwegende dat het te dezen gaat om verzoekers aanspraken op vaste benoeming ex artikel 92 van het rechtspositiedecreet; dat door ze niet tijdig te laten gelden, die aanspraken uiteraard maar verloren zijn kunnen gaan nadat zij ontstaan zijn; dat krachtens zijn artikel 104 het rechtspositiedecreet op 1 april 1991 in werking is getreden;

Overwegende dat verzoeker mogelijk reeds vroeger na die datum van 1 april 1991 de toepassing van artikel 92 van het rechtspositiedecreet in zijn voordeel kon opeisen en bij weigering van het bestuur om daar gevolg aan te geven, een annulatieberoep bij de Raad van State kon instellen; dat de Raad echter vooralsnog meent, in overeenstemming met arresten als arrest nr. 32.708, VAN DEN BRANDT, van 6 juni 1989 (sub 4.1.4.), en arrest nr. 52.222, PLATIAU, van 14 maart 1995, dat het feit dat verzoeker dat pas nu heeft gedaan, niet betekent dat hij zijn aanspraken op vaste benoeming ex meervermeld artikel 92 teloor heeft zien gaan, dat dit alleen maar betekent dat hij die aanspraken niet voor het verleden kan laten gelden; dat hij ze maar vanaf het schooljaar 1994-1995 kan doen gelden; dat hij met zijn huidige vordering niet meer doet; dat de exceptie wordt afgewezen;

3. Overwegende dat in zijn enig annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing ten onrechte is gebaseerd op het motief dat hij zich niet kan beroepen op 10 kandidaturen in de periode van 1 januari 1976 tot en met 30 juni 1990; dat hij betoogt dat overeenkomstig 's Raads arrest nr. 24.789, VELDEERS,

van 30 oktober 1984, iedere kandidaat die wordt aangesteld met toepassing van artikel 20 van het statutaire koninklijk besluit van 22 maart 1969 "na drie opeenvolgende jaren als tijdelijke te hebben gefungeerd automatisch over vrijstelling van bekwaamheidsbewijs beschikt"; dat hij meent dat, toegepast op zijn geval, zulks betekent dat hij zijn kandidaturen vanaf het schooljaar 1980-1981 kan aanrekenen, wat hem aan de vereiste 10 kandidaturen helpt;

3.1. Overwegende dat verzoekers middel in rechte niet alleen in het arrest nr. 24.789, maar ook in voormeld arrest nr. 36.431, zoals het sub 2.2.1. is geciteerd, steun vindt; dat de Raad herhaalt dat hij voor de onderhavige zaak de in dat arrest gehuldigde opvatting kan bijvallen;

Overwegende dat de verwerende partij de feitelijke grondslag van het middel niet betwist; dat zij wel herhaalt dat verzoeker het koninklijk besluit van 15 maart 1982, blijkens hetwelk hij zich op maar 9 kandidaturen kan beroepen, niet vermag te negeren; dat deze zienswijze echter sub 2.2.1. is afgewezen;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de aan Roger VAN GOSSEM met een brief van 19 juli 1995 van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs meegedeelde beslissing dat "aan zijn aanvragen voor benoeming geen gunstig gevolg kon worden gegeven wegens ... geen 10 kandidaturen".

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht mei 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.